

Een biljart waar men officiële wedstrijden op speelt dient tevens voorzien te zijn van een leistenen blad.

Zaterdag 22 juni 2024

- Naam : Van Cala Galdana naar Santo Tomas
- Afstand : 12 km
- Stijgen : 300 m
- Dalen : 300 m
- Duur : 6 uur

Menorca is bekend om de kweek van paarden. De twee laatste dagen dat we hier zijn, zijn er feesten in Ciutadelle en deze feesten zijn geheel gericht op deze paarden.

De officiële naam van het ras is Pura Raza Menoquina (zuiver Menorcaans ras) al spreekt men in Spanje meestal over een Menorca (paard). De Menorca paarden zijn erg nobel,

warmbloedig, sober en rustiek. Ze zijn moedig, resistent, wendbaar en energiek en daarom inzetbaar in verschillende disciplines.

De Menorcaanse paarden zijn temperamentvol en hoogmoedig. Niettemin zijn ze heel erg gehoorzaam en bijna niet te beledigen. Zij kunnen tevens, als geen andere, op hun achterste

poten lopen. Deze paarden worden dan ook meestal gebruikt voor dressuur en showrijden. De Menorcaanse paarden zijn dan ook wereldberoemd en zijn er gegeerd.

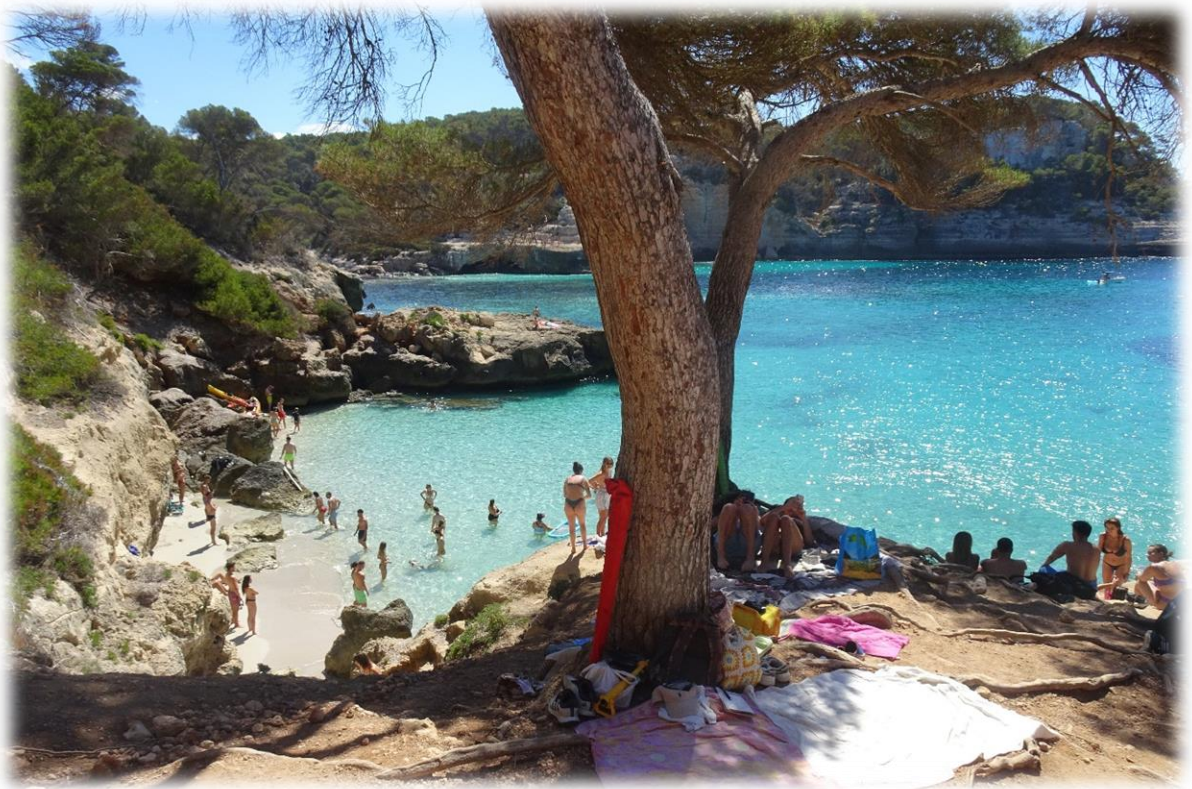

Sinds mensenheugenis maken de edele paarden deel uit van een eeuwenoude traditie in hun vaderland, het Spaanse eiland Minorca. Tijdens festiviteiten zoals de 'Fiestas de Menorca',

voeren ze de moeilijke oefening van de lopende pesade uit, d.w.z. meters lopen op hun achterbenen en worden toegejuicht en gretig opgewacht door enthousiaste toeschouwers.

Ook vandaag nog worden de populaire paarden bijna uitsluitend gefokt op hun geboorteland Minorca. Van de ongeveer 3.500 dieren wereldwijd, zijn de meeste op dat eiland te

vinden. Sinds enkele jaren neemt de belangstelling voor de vurige viervoeters echter ook in andere delen van Europa toe.

De Menorquín is een vrij jong paardenras dat pas in 1989 officieel werd erkend. Het is echter moeilijk precies te achterhalen hoe ze zich hebben ontwikkeld. Aangezien het Spaanse eiland in het verleden door verschillende culturen is bezet, die allemaal hun eigen paarden naar het

eiland hebben gebracht, zijn invloeden van Arabieren, Berbers, Engelse volbloeden en Lusitano's duidelijk herkenbaar.

Menorquíns hebben een goed gevormd hoofd met betrekkelijk kleine oren en een sterke hals, geaccentueerd door mooie, weelderige dos manen. De slanke, atletische lichamen en de lange

benen met hun sterke gewrichten zijn opvallend. Ze hebben een uitzonderlijk sterke achterhand waarmee ze trots lopend de pesade presenteren. Deze oefening wordt daarom ook beschouwd als een specialiteit van de Iberische viervoeters.

Tegelijkertijd hebben ze een tamelijk filigrane bouw, die nog wordt benadrukt door de lange staart. De zwarte vacht van deze prachtige paarden is ook kenmerkend. Menorcquíns – zelfs

als ze als vos geboren zijn – worden alleen als zwarte paarden erkend. Net als bij de Friezen zijn aftekeningen eerder ongewenst en worden ze alleen aanvaard als ze heel klein zijn.

Hoewel Menorquíns bekend staan om hun vurige temperament, blijken ze uiterst werkwil-
lig te zijn en over sterke zenuwen te beschikken. Ze worden ook beschouwd als gevoelig,

vriendelijk en buitengewoon leergierig. Deze kenmerken maken deze sportieve viervoeters geboren showpaarden. Niet alleen beheersen ze de lopende pesade met ongeëvenaard gemak.

Hun perfect gevormde tred en hun barokke type doen ook de klassieke dressuur en de oefeningen uit de Hoge School er gracieus en elegant uitzien. Op het eiland Minorca heeft

zich in de loop der jaren een unieke rijstijl ontwikkeld, de zogenaamde 'Doma Menorquina'. Deze combineert elementen van Engelse en Iberische rijstijlen en klassieke dressuurelementen met oefeningen van de Hoge School.

In de dorpen treft men regelmatig Bougainvillee aan. Ze groeien hier het hele jaar door. Er zijn circa 15 soorten, afkomstig uit de tropen en subtropen van Zuid-Amerika, vooral Brazilië.

Ze zijn in de eerste helft van de 19de eeuw in Europa ingevoerd. Vooral in de landen rond de Middellandse Zee en in Afrika tieren ze welig.

Hier groeien ook vijgencactussen in het wild. Deze cactussen dienen als gastheer voor de cochenilleluis. Uit het lichaamsvocht van de luis wordt de kleurstof karmijn gewonnen. Deze

kleurstof wordt onder andere gebruikt in levensmiddelen (worst, pastei, krab, zoetwaren, marmelade) en in cosmetica (lippenstift en rouge).

Ook in enkele drankjes wordt karmijn terug gebruikt, onder andere in campari. Tot de 19de eeuw draaide de economie van het eiland op deze export. Nadien werd karmijn vervangen door kunstmatige producten maar ondertussen is er terug een heropleving van de vraag naar

karmijn omdat kunstmatige kleurstoffen als mogelijk kankerverwekkend wordt beschouwd.
Voor 1 kg karmijn heeft men ongeveer 140.000 luizen nodig.

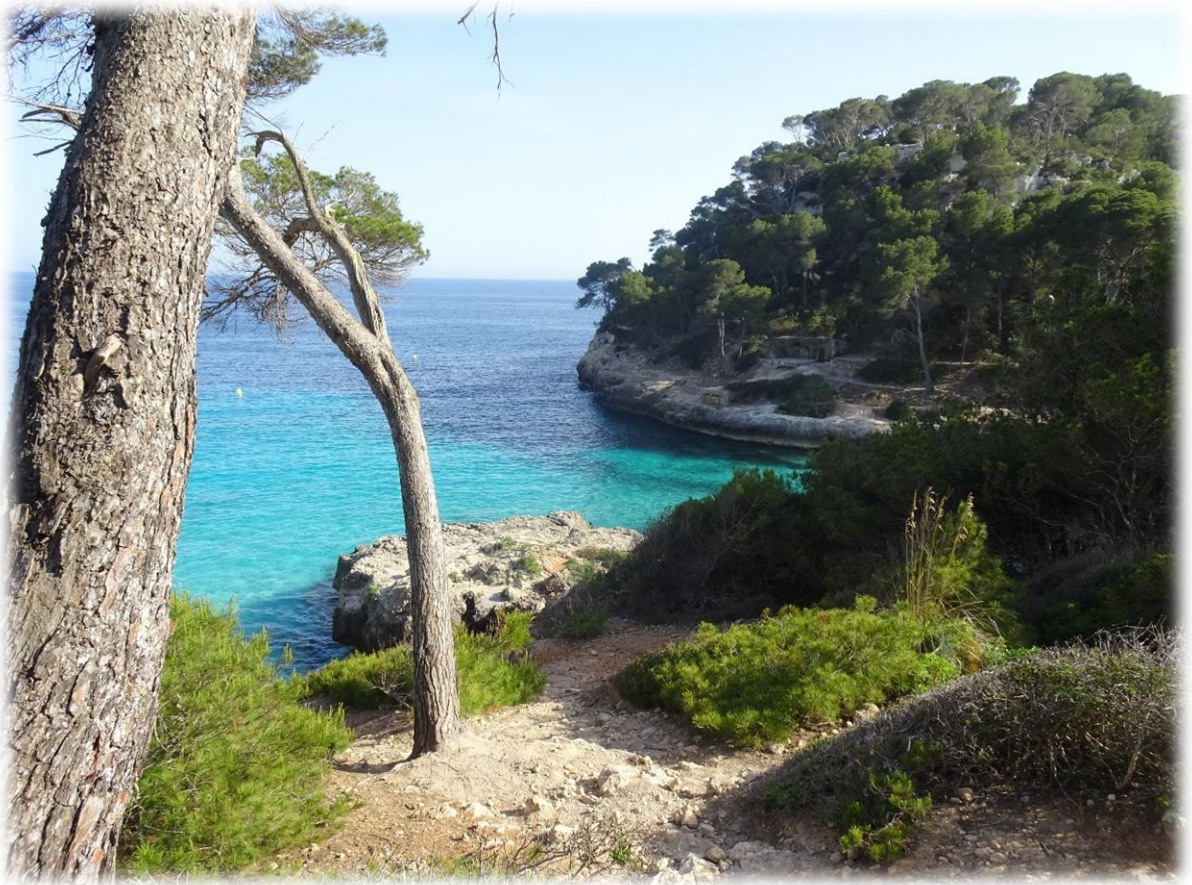
De eerste huizen die op het eiland werden gebouwd gebeurde door het opstapelen van stenen. Men noemt dergelijke huizen talayots. Her en der vindt men er nog enkele al dan niet gerestaureerd.

Een van de belangrijkste kenmerken in de baai van Trebaluger is het riviertje dat uitmondt in de zee.

In het riviertje zien we tevens een grote groene krab zwemmen.

Zondag 23 juni 2024

Daar we een late vlucht hebben kunnen we nog het een en ander gaan bezoeken.

We bezoeken eerst het centrum van het dorpje Fornells waar we een ganse week hebben gelogeed. Fornells is een rustig vissersdorpje gelegen aan de noordkust van Menorca. Fornells is gebouws langs de belangrijkste natuurlijke haven van het eiland en omvat een

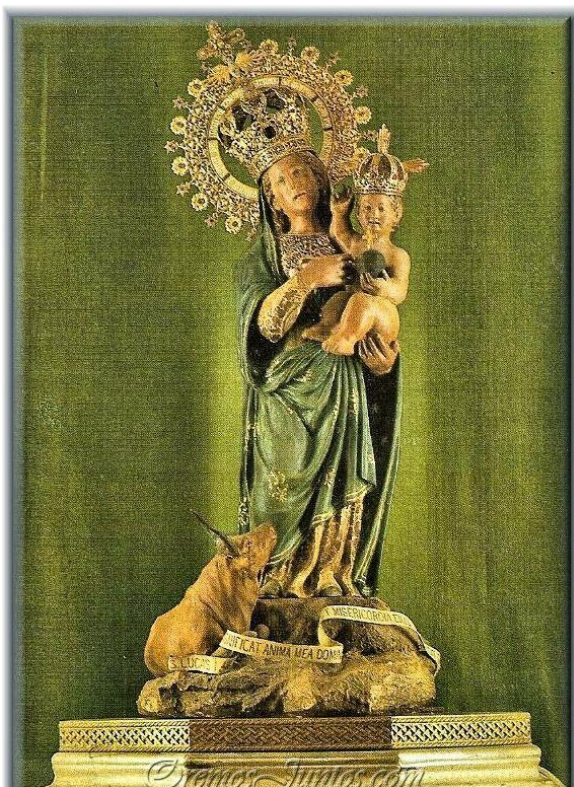
traditionele haven en een baai van meer dan drie kilometer lang. Het dorp Fornells zelf, met zijn traditionele witte huizen met groene luiken, heeft zijn charme en authenticiteit weten te behouden.

Bezoek Mont Toro

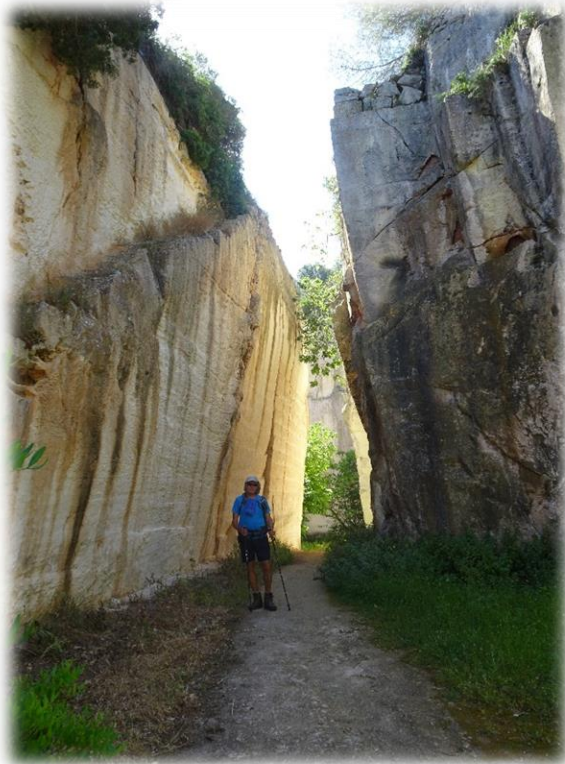
De top van Monte Toro is waarschijnlijk de meest bezochte toeristische site op Menorca. De panoramische uitzichten en de religieuze, militaire en civiele gebouwen eromheen maken het, met zijn centrale ligging op het eiland, een favoriet onder toeristen die iets meer willen zien.

Volgens de legende klimmen, op een avond, twee jonge priesters naar de top, aangetrokken door lichten die knipperden. Toen ze er aankwamen, stonden ze oog in oog met een woedende stier. De stier kalmeerde toen die keek naar de kruisen die aan de priesters hun romp hingen. De stier draaide zich om en stapte weg. De priesters volgden de stier en de stier leidde de priesters naar de plaats waar een beeld van de Maagd Maria lag. Het eerste bestaande document dateert uit 1595, toen de paus de bezetting van de tempel door een congregatie van Augustijnse monniken aanmoedigde, die daar bleven tot hun uitzetting door in 1835. In 1936, aan het begin van de Spaanse Burgeroorlog, werd de kerk geplunderd en

alleen het beeld van de Maagd werd gered dankzij de manoeuvre van een buurman, die het tijdens het conflict verborg. Het standbeeld van de Maagd is houten en dateert uit de 14e eeuw, volgens koolstof-2014-tests, en werd gekroond in 1941, na het plunderen van de burgeroorlog

Bezoek aan de Barranco del Relotge

We wandelen door de oude steengroeve van Santa Ponça. Rond 1850 werd hier zandsteen gewonnen. In het begin gebeurde dit met hamer, bijtel en houweel. Pas in 1960 uur werd er

gebruik gemaakt van elektrische gereedschappen. In 1970 uur werd de steengroeve gesloten.

Mahon

Ma' of "Mo" voor de lokale bevolking, ligt aan een uiteinde van het eiland Menorca. De haven van Mahon is de op één na grootste natuurlijke haven in de Middellandse Zee, omdat het bestaat uit een inham met een lengte van meer dan 6 kilometer waarmee schepen het veilig kunnen betreden. Om deze reden is het historisch gezien een belangrijke haven op handelsroutes sinds het voor het eerst werd gebruikt in de 3e eeuw voor Christus. In het

midden van de haven liggen twee eilanden, Isla del Rey en Isla de Llatzaret, die beide kunnen worden bezocht door veerboten die vertrekken vanuit de haven zelf. Hierop ziet u een aantal indrukwekkende constructies die dateren uit de 18e eeuw.

De kerk van Santa Maria is een van de grootste en mooiste op het eiland. Het is gelegen naast het stadhuis, omringd door bars en terrassen van waaruit u het kunt bewonderen terwijl u geniet van de meest emblematische gerechten van Menorca. Het werd gebouwd in de 18e eeuw op de voormalige plaats van een 13e-eeuwse gotische kerk. Het interieur is geïnspireerd op de neogotische stijl en heeft een van de best geconserveerde sierlijke organen op het eiland. De mogelijkheid om muziek te beluisteren die op dit fantastische instrument wordt gespeeld, is een waardevolle ervaring.

De brug of de grote poort van St. Roch is alles wat overblijft van de oude middeleeuwse muur van de stad. Het markeert de route naar het binnenland van het eiland in de richting van Sant Climent en Ciutadella. Het werd gebouwd in de 14e eeuw volgens de Koninklijke Orde van Koning Pere IV van 21 augustus van 1359. Tijdens zijn bestaan is de Poort bij vele gelegenheden hervormd door aanvallen en veroveringen. Een van de belangrijkste was de aanval van de piraten Rode Baard die in 1535 de stad Mahan plunderde.

De markt van Mahon wordt ook regelmatig gebruikt om er concerten te geven.

De kerk en het klooster van El Carmen stammen beide uit de 18de eeuw. Ze werden gebouwd in opdracht van de orde van de Karmelieten in de tijd dat Menorca onder het bevel lag van de Engelse gouverneur Blakeney. Het is een neoklassieke kerk die door zijn kale voorgevel wat somber oogt. In het voormalige klooster van de kerk is vandaag de dag een markt te vinden, de bibliotheek van Mahón en worden er op het plein van klooster jaarlijks meerdere evenementen georganiseerd.

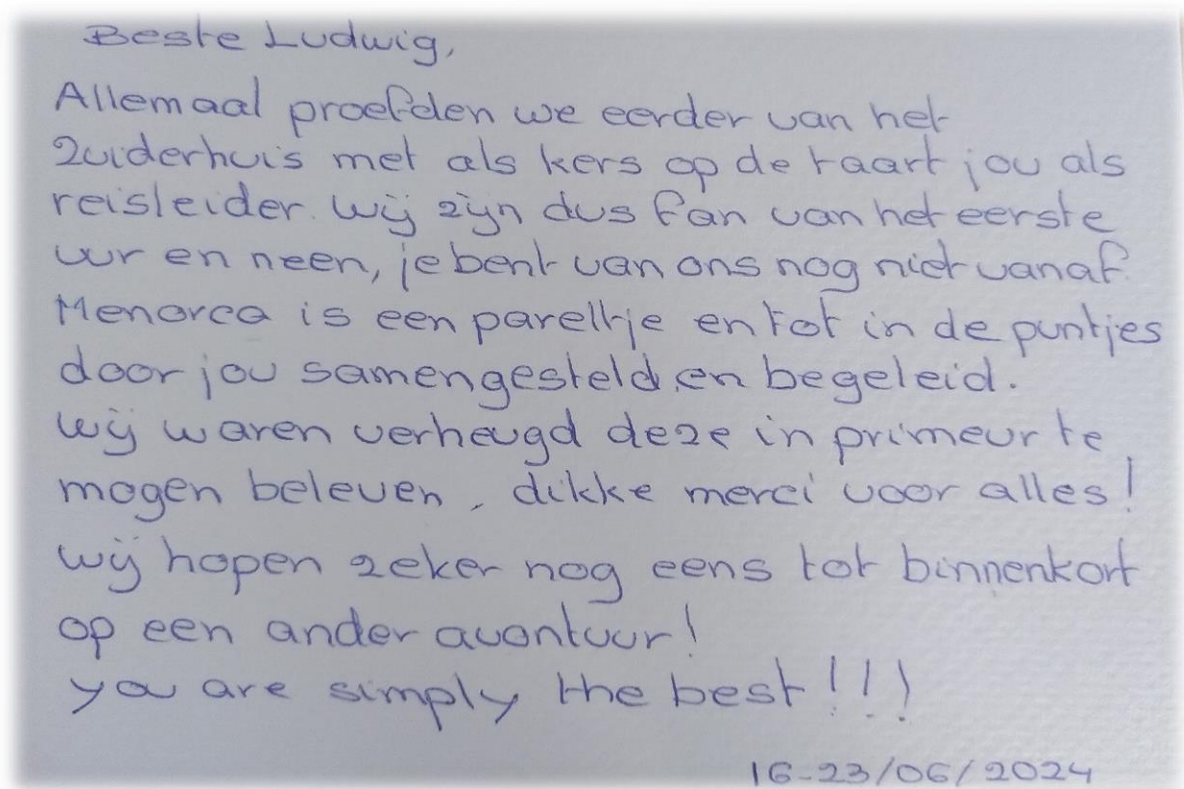
Moli de Dalt, gebouwd in 1762. Het is nu de enige werkende windmolen op het eiland. Menorca is sinds 1993 in zijn geheel uitgeroepen tot biosfeerreservaat door Unesco. Dit heeft

alles te maken met het bijzondere landschap van het eiland en de verschillende dieren die op en rond het eiland leven. De zeeën ten noorden van het eiland zijn bijzonder. Hier komen allerlei verschillende soorten unieke vissen en zoogdieren voor.

Ik vond het zeer fijn om deze zeer toffe groep te mogen begeleiden. Ik heb er veel plezier aan beleefd.

De kleine pijnjes en ongemakjes die veroorzaakt zijn door het wandelen zullen spoedig vergeten zijn.

Ook allen hartelijk bedankt voor het drinkgeld en vooral voor het mooie kaartje dat de laatste dag werd voorgelezen door een van de deelnemers.

Andere reisverslagen van deze jongen kun je terugvinden op www.ludwighaese.be

Ludwig D'Haese

benaltijdweg@gmail.com

Tekst

Ludwig D'Haese en andere groepsleden

Foto's :

Ludwig D'Haese en andere groepsleden